

MESELLER Üzerine Bir İnceleme

- Kral Süleyman'ın özdeyişlerinin mesajı -

22-) **Tanrı korkusu nedir?** – Kelam Çalışması / Vaaz

Kutsal Kitap “*Tanrı korkusu*” sayesinde Tanrı'nın gözünde beğenilir olacağımızı söylüyorsa, “*Tanrı korkusu*” insan için doğru, iyi ve gerekli bir şeydir. Bunu Kutsal Kitap söylediği için bu kutsal korku Tanrı'nın isteğidir.

İşaya 8:13 Her Şeye Egemen RAB'bi kutsal sayın.
Korkunuz, yılmığınız O'ndan olsun.

Bu ayetteki ifadeye dikkat edin: burada “*sadece kutsal olan RAB'den korkun*” şeklinde bir mesaj var. Mesaja diğer bir açıdan bakarsak, “*kraldan ya da Asurlular'dan korkmayın, RAB'den korkun*” şeklinde bir mesaj var.

Bazen çevre ve kültür, kişilerin ruhani hayatları üzerinde bir baskı oluşturursa; buna göre kişiler de yaşamları ya da başka konularda güvenlerini insanlar üzerine ya da buldukları çevrenin beklentilerine göre bina ederlerse, Tanrı'ya ödemeleri gereken korkuyu bir insana –*yaratılmış*– sunmuş olurlar. Oysa Kutsal Kitap imanını, böyle bir durumda inanan kişinin insandan korkmamasını öğretir. Bu durumda insandan korkmama eylemi “*Tanrı'ya güvenme*” eylemi ile ifade edilmelidir.

Böylece Tanrı'dan korkmak, Tanrı'ya özel bir saygı duymanın, Tanrı'ya tapınmanın ve O'nu vicdanın Rab'bi olarak yüceltip sevmenin kendisidir.¹ Tanrı'dan korkmak, Tanrı'yı bilmenin ve O'na ait olduğumuzu insanlar önünde utanmadan ilan etmenin kendisidir; ve Tanrı'dan korkmak, her durumda Tanrı'ya bağımlı olduğumuzu bilmektir. **Bu durumda Tanrı'dan bağımsız olduğunu düşünerek yaşayan kimseleri bir an düşündüğümüzde; Tanrı'ya ihtiyacı olmadığını düşünerek yaşayan insanları bir an için göz önüne aldığımızda Tanrı'dan korkmanın ne kadar bilgece olduğu anlaşılır.**

Tanrı'dan korkmak; insanlar önünde korkmadan ya da utanmadan imanını savunarak, Tanrı'ya saygı ve hayranlıkla her durumda O'na hizmet etmeye adanmış olmanın kendisidir. Tanrı'dan korkmak; her durumda O'na güvenmek, her zaman O'ndan ümit etmek ve tüm varlığımızla O'na itaat etmenin kendisidir.

Tanrı'dan korkmak, O'nu hoşnut eden yolda yürümeyi istemek, O'nun iradesini yerine getirmekten zevk almak ve alçakgönüllü bir şekilde O'nu bekliyor olmaktır.

¹ Elçilerin İşleri 10:2 Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrı'dan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrı'ya sürekli dua ederdi (10:22).

I.Samuel 12:14 Eđer **RAB'den korkar**, O'na kulluk ederseniz, O'nun sözünü dinleyip buyruklarına karşı gelmezseniz, hem siz hem de önderiniz olacak kral Tanrınız RAB'bin ardınca giderseniz, ne âlâ!

Bu ayette Tanrı'dan korkmanın O'na kulluk etmek ve O'nun sözlerine itaat etmek ile ilişkilendirildiğine dikkat edin.

Yeşu 24:14 Yeşu, "Bunun için **RAB'den korkun**, içtenlik ve bağlılıkla O'na kulluk edin" diye devam etti, "Atalarımızın Fırat Irmağı'nın ötesinde ve Mısır'da kulluk ettikleri ilahları atın, RAB'be kulluk edin.

Bu ayet yine benzer bir yaklaşımla Tanrı'dan korkmayı; içtenlikle O'na hizmet etmek, başka ilahlardan ya da inançsızlıktan uzaklaşmak –*güveni sadece gerçek Tanrı'ya bağlamak*- olarak ifade etmektedir.

Mezmun 25:12 Kim RAB'den korkarsa,
RAB ona seçeceği yolu gösterir.
Mezmun 31:19 İyiliğin ne büyüktür, ya RAB,
Onu senden korkanlar için saklarsın,
Herkesin gözü önünde,
Sana sığınanlara iyi davranırsın.

Bu Mezmur ayetlerinde ise Tanrı'nın kutsal korkusunun bir bereketleme olduğunu gösterilmektedir.

Mezmun 103:13 Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa,
RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.
Mezmun 147:11 RAB kendisinden korkanlardan,
Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır.

Benzer şekilde bu Mezmur ayetlerinde de kutsal Tanrı korkusu ile Tanrı'nın hoşnutluğu arasında bir ilişki kurulmaktadır.

İşaya 11:1 İşay'ın kütüğünden yeni bir filiz çıkacak,
Kökünden bir fidan meyve verecek.
2 RAB'bin Ruhu, bilgelik ve anlayış ruhu,
Öğüt ve güç ruhu, bilgi ve **RAB korkusu ruhu**
Onun üzerinde olacak.

İşaya 11. bölümden bu ayetleri Mesih ile ilgili peygamberlik sözleri olarak okumaktayız. Ancak bu ayetler aynı zamanda tek bir ruhtan, Kutsal Ruh'tan bahsetmektedir. Ve burada Tanrı'nın kutsal korkusu Kutsal Ruh'un etkinliğinin ya da varlığının işareti olarak kendisini belli etmektedir.

Mezmun 112:1 Övgüler sunun RAB'be!
Ne mutlu RAB'den korkan insana,

O'nun buyruklarından büyük zevk alana!

Bu Mezmur'da RAB'den korkan kişinin 1. Mezmur'daki bereketlenmiş insana benzetildiği hatırlatılıyor. Çünkü her ikisi de *Tanrı'nın Yasası'ndan (emirlerinden, buyruklarından, kurallarından, ilkelerinden)* zevk alıyor.

Böylece Tanrı korkusu, Tanrısal bilgelik ve bilginin (1:7) bir başlangıcı oluyor. Bu temel, Tanrısal uyarılara kulak verme anlayışlılığı için gereklidir (4:1). Böylece bunların her ikisi de dünyanın önünde Mesih karakteri ile yürümemiz için gereklidir (15:33).

Matta 9:²Yatakta yatan bir inmeliyi O'na getirdiler. İsa onların imanını görünce inmeliye, "Yüreklen, oğul!" dedi. "Günahların sana bağışlandı."

³O anda dinsel yorumculardan bazıları aralarında, "Bu adam sövüyor!" diye mırıldandılar.

⁴İsa onların ne düşündüklerini bilerek, "Yüreklerinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz?" dedi.

⁵"Hangisi daha kolaydır? 'Günahların sana bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk yürü' demek mi?

⁶Öyleyse, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlamaya yetkili olduğunu bilmeniz gerekiyor." Ardından İsa inmeliye döndü, "Kalk, yatağını al ve evine git" dedi.

⁷Adam kalkıp evine gitti.

⁸Topluluk olayı görünce korkuya kapıldı. İnsanlara böylesi yetki veren Tanrı'yı yüceltiler.

Mesih'in kendisine getirilen felçliye "**günahların bağışlandı**" demesi öncelikle bazı dindar kimseleri kızdırıyor. Mesih bu bağışlamanın işareti olarak bu adamı kötürüm durumundan kurtarıyor. Günahların bağışlanmasına tanık olan halkın o an hissettiği şey ise korku oluyor. (Tanrı'nın gücünün yanı başımızda olduğunu görmek; Tanrı'nın varlığının özel bir şekilde bulunduğumuz yerde olduğunu hissetmek gerçek bir iman sahibi için korkutucudur.²

Matta 9. bölümdeki bu olayda ve benzer şekilde 130. Mezmur da sağlıklı bir Tanrı korkusundan bahsediliyor:

Mezmur 130:4 Ama sen bağışlayıcısın,
Öyle ki senden korkulsun.

Böylece Rab'den korkmak (1:7; 2:5) ile O'nu yakından tanımak arasında bir ilişki olduğunu görmekteyiz. 1:21-32 ayetlerinde ise "*RAB'den korkmamak*" bir bereketsizlik olarak anlatılmakta iken 33. ayet RAB korkusunun kötülükten korkmayı sildiğini göstermektedir.

² Vahiy 1:¹⁷O'nu görünce ölü gibi ayaklarımın dibine serildim. Sağ elini üstüme koyarak, "Korkma. İlk ve Son Ben'im" dedi.

Çıkış 20:18 Halk gök gürlemelerini, boru sesini duyup şimşekleri ve dağın başındaki dumanı görünce korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak

19 Musa'ya, «Bizimle sen konuş, dinleyelim» dediler, «Ama Tanrı konuşmasın, yoksa ölürüz.»

20 Musa, «Korkmayın!» diye karşılık verdi, «Tanrı sizi denemek için geldi; **Tanrı korkusu üzerinizde olsun, günah işlemeyiniz diye.»**

21 Musa Tanrı'nın içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırken halk uzakta durdu.

Burada yine sağlıklı bir Tanrı korkusu öğretilmektedir. 20. ayette Musa halka “*Korkmayın*” diye telkinde bulunurken aynı zamanda halka “*Tanrı korkusu üzerinizde olsun*” şeklinde bir bereketleme veriyor; ve Tanrı korkusunun günah işlemekten kaçınmak için gerekli olduğunu söylüyor.

Tesniye 5:29 Keşke **benden korksalar** ve **bütün buyruklarına uymak için her zaman yürekte istekli olsalar!** O zaman kendilerine ve çocuklarına sürekli iyilik gelirdi.

Tesniye 5. bölümde RAB'bin Musa aracılığı ile İsrail'e ne dediğine tanık oluyoruz. Burada RAB korkusunun “*RAB'bin emir ve yasaklarına uymak için her zaman yürekte istekli olmak*” ile ilişkilendirildiğine dikkat edin (Tesniye 31:9-13).

Diğer yandan olumsuz anlamda bir Tanrı korkusu var ki, Kutsal Kitap bunu öğretmiyor. İşaya bu ayette insan öğretilerine göre Tanrı'ya duyulan korkunun Tanrı'yı hoşnut eden bir korku olmadığını göstermektedir:

İşaya 29:13 Rab diyor ki, "Bu halk bana yaklaşıp
Ağızlarıyla, dudaklarıyla beni sayar,
Ama yürekleri benden uzak.
Benden korkmaları da
İnsanlardan öğrendikleri buyrukların sonucudur.

Öyleyse bilgelik de Tanrı korkusu da Tanrı'yı kendi sözünde açıkladığı şekilde bilme ve bu bedendeki yaşamda Tanrı Sözü gerçeğine yakın olarak yaşamak için gereklidir.

Hirodes İsrail'in Tanrısı'ndan korksaydı bir peygamberi doğru sözünden dolayı öldürtmeyi istemezdi. Ancak Hirodes halktan korktuğu için bu isteğini biraz erteledi. Hirodes niye halktan korkuyordu peki? Çünkü Hirodes kendi tahtından korkuyordu. Yaşamı ve güveni tahtının etrafındaki geçici değerlere bağlı idi.³ Hirodes tahtından aldığı yetki, saygı, güç, zenginlik gibi değerlere tapıyordu. Bunlar olmaksızın kendisinin bir hiç olacağını düşündüğü için yüreğinde bu dünyasal (geçici) ayrıcalıklar için korku vardı:

Matta 14:⁴Çünkü Yahya ona, “Yengenle yaşamın doğru değil” demekteydi.

⁵Herodes Yahya'yı öldürmek amacını güdüyordu. Ne var ki, topluluktan korkuyordu.

³ Matta 21:23-26 ayetlerinde benzeri bir korku örneği görüyoruz (Markos 12:12).

Diğer yandan Tanrı'dan korkmayan insanların bazı zamanlarda O'nun adını yalan vaatlere, yalan ve boş yeminlere bulaştırdıklarına; Tanrı'nın adını küfür, aşağılama ve lanet sözleri ile kullandıklarına tanık oluruz. Bazen de Tanrı'dan korkmayan insanlar O'nun kutsal adını büyücülük amaçlı kullanırlar.

İlk dört emir üzerinde dikkatle düşündüğünüzde, Tanrı'dan korkmanın; doğru tanıklık, samimi itiraf ve dua için gerekli olduğunu; insanın aklıyla, yüreğiyle, sözleriyle ve işleriyle Tanrı'nın yüceliği ve insanın iyiliği için çalışması gerektiğini, Tanrı'ya kutsal bir korku, kutsal bir saygı, kutsal bir sevgi ile yaklaşmasının Kutsal Kitap öğretisinin bütünü içinde var olduğunu görürüz.⁴

Böylece Tanrı'dan korkmak; inançsızlıktan ya da dünyasal inanışlardan vazgeçmek ve/veya bunlardan uzak durmak, içtenlikle tek gerçek Tanrı'ya bakmak, O'na güvenmek, bütün yollarımızda O'nu saygı, bağlılık, sevgi aramak ve böyle bir tutumla O'na hizmet etmek için gereklidir. Böylece 14:27 ayetinde RAB korkusu "yaşam kaynağı" olarak nitelendiriliyor ve bu yönü ile canımızı ölüm tuzaklarından koruyan şey olarak tanımlanıyor.

⁴ Tesniye 6:2, Mezmur 111:10, Matta 10:28, I.Petrus 1:17